

# Ömer Erdem Osmanoğlu

- Őirler -

**Yayın Tarihi:**

14.5.2006

**Yayınlayan:**

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

## İstanbul'a

Bir rüyasın, hakikatler alemine inen pus,  
Ne güzelin belli ne sende çöken kâbus,  
Timsal i namusun var ve sendedir nice bî namus,  
Kara bağla İstanbul, kara kara adamlar tepende,  
Yare ağla ey insan, insan olmayan İstanbul'u tepende.

Sana koşmuştu bedenler ve bedensiz binlerce ruh,  
Şimdi arzında sefa sürüyor ruhsuz bir güruh,  
İstanbul, sen koy buna bir hadd i tesamuh,  
Ya al içine ruhsuz gezen bedenleri,  
Ya sal ruhunu dize getirsin nadanları.

Köklerin ateşte, dalların semaya kadar,  
Ceddini anlamayan şehri anlamaktan naçar,  
Gittiler arkalarında bir ağlayan bırakmadan ne ar,  
Şende metfun şimdi, sana sahip çıkmayan,  
İstanbul ağlar; yakmasın onu İbrahim'i yakmayan.

Aziz İstanbul! Sana tepeden bakmakta mıdır emanet?  
Yoksa yummak mı gözleri seni dinlerken ilelebet?  
Zatında kötüyü barındıran vermez mi ömrüne nihayet?  
Sen beyaz bir örtüsün siyaha tahammülün yok İstanbul!  
Yar olmazsın bedbahta ve malik değil vuslatına her kul.

Dünya senden küçük, sen başka bir âlemsin,  
Âlem tarihe meydan, sen tarih yazan kalemsin,  
Uğrunda ölmek haktır çünkü sen cennete âlemsin,  
Bırak günahları, sevaplar seni bulsun,  
Başkası değilsin uyan, sen İstanbul'sun

Ömer Erdem Osmanoğlu

## İstanbul Ve Fetih

Sordu Leyle-i miraçta Hak rasülü Muhammet,  
Salat O'na selam O'na Ol yüce nebi Ahmet.  
Bu belde neresidir söyle ey Cibril dedi,  
Ve O büyük melek hemen anlatıverdi.

Kostantiniyyedir deyince Cibril-i Emin,  
Şöyle devam etti Ol Muhammedül Emin.  
Burası birgün, elbet fetholunacaktır,  
Şu yüce medh-ü sena Fâtihin olacaktır.

Akın etti binlerce Allah dostu sahâbi,  
Ebû Eyyubel Ensar bunlardan biri idi.  
Ve birçokları yine o mertebeye erdi,  
Evet şehit oldular İstanbul tek hedefti.

Kenetlendi bilekler, bir oldu o yürekler,  
Harp etti bin yiğitler, geçit vermez İstanbul,  
Ey müslüman Türkoğlu,artık buna çare bul,  
Yetti artık alınmalı, şu Azizim İstanbul.

Tâ Malazgirt ovasından yürüyen bir Türkoğlu,  
Tarih 1071'dir günlerden cuma oldu.  
Yalvaran gözlerle baktı bir an ovaya,  
Yapıştırdı alnını zafer kokan toprağa.

İşte O Alparslandı, o günkü zaferiyle,  
Geçti ceddin Türkoğlu Anadolu iline.  
Bekle bizi İstanbul cengaver Türk geliyor,  
Çün rasül müjdeledi ne medihler ediyor.

Cenk üstüne cenk ile, koştular hemen her an,  
Bir an olsun vermedi düşmana fırsat inan  
Ey İstanbul İstanbul sen bu fethi hazırlan,  
Geliyor Muradoğlu sana nâzır bak her an.

Son savletinle vur ki, yıkılsın hâin surlar,  
Top, tüfek, kılıç yetmez, ediliyor duâlar,  
Vur hem rasül hem o feth-i mübin aşkına,  
İlâhi sen kavuştur âşıkı mâşukuna.

Yürütüldü gemiler Tophaneden Haliç'e,  
Şanki mahşer günüydü o zamanki İstanbul,  
Ölüme koşuyordu o yiğitler elpençe,  
Ve âşık Fâtihi idi ve mâşuksa İstanbul,

İnanmıştı ordumuz bak o şanlı zafere,  
Çekildi bayrağımız Bizans kalelerine,  
Ulubatlı Hasanlar erdiler şehitliğe,  
Yine felah bulmadı,o vicdansız kefere.

İndi koca bir darbe kahpe Bizans üstüne,  
Yıkıldı Doğu Roma zafer vaktidir bu an,

Kostantiniyye demek artık yakışmaz bize,  
Sana güzel bir isim bulmak vaktidir bu an.

Sen ki, Belde-i Tayyibesin,  
Sen ki, Pây-ı Taht-ı Saltanatşın,  
Sen ki, Dârul Hilafe, sen ki Âsitanesin,  
Sen evet sen İstanbulsun.

(Sarıyer\15.04.2006)

Ömer Erdem Osmanoğlu